

Publicerad 2010-08-27 21:29 av PPQ

snubblade över orups två låtar från djursholmtill danvikstull? och sedan hans låt Stockholm...den vibrationen var så rätt...jag ville fånga den...bara skapa den där vibrationen.. för jag kände liksom så extra den här veckan småstaden kan döda

jag väntar samtal

Det finns en kärlek som jag inte kan glömma

En stad där vid vattnet som jag alltid älskar oavsett vad

Och det är alltid där jag börjar när jag tillåter mig att drömma

Det finns liv där och jag känner doften av längtan blad efter blad

Nu sitter jag och väntar på ett samtal från dig

För jag hoppas på att det ska få mig att komma bort

Just nu är jag till salu, bit för bit det är bara att ta för sig

Vilket val som helst som ger liv för livet är för kort

Och jag har väntat på någon, kanske mig själv så länge nu

Och jag vill inte förlora någon eller något, jag vill bara ha lite mer

Den enda som jag kan känna så för älskling är du

Det har aldrig handlat om dig eller mig, det har handlat om ett tillstånd där livet sker

Nu sitter jag här och väntar på att du ska ringa

Jag hoppas, drömmer att det ska öppna nya möjligheter, öppna upp fönster

För min kompass snurrar och mina planer är obefintliga, jag har egentligen inga

Men kanske ett samtal med dig kan få mig att se alla fjättrande mönster

Den där känslan som krupit upp bakom mig i sängen och förfört mig bakifrån

Den där längtan som man faktiskt kan ta på

Undra om livet sänder ut månadens erbjudande vi sms till din telefon

Och liv, varför skulle liv någonsin hota oss två

Nu sitter jag här och jag hoppas verkligen att du vill prata i telefon

För den här staden har stängt sig, eller så har jag förändrat mig

Och här känner bara saknad av liv så och jag hoppas att min själ ska få resa härifrån

Och jag känner på mig att du har bitar av en karta, och jag skulle vilja låna en bit av dig

Den här gången så känner jag valet och jag väljer att inte välja bort

Jag väljer att unna mig både dig och så liv för det måste vara mitt val

Jag väljer dig, och leva med dig till döden skiljer oss åt, annars skulle livet vara för kort

Vem du nu än är så vet jag att du finns i liv, så jag söker inte vid dödsbyggans dal

Nu sitter jag här en fredagskväll och väntar på ett sms så jag kan ringa dig

Jag behöver sy ihop meningar, klä alltet, kaoset i ord och låta det bli en kollektion
Och jag vill att du ska vara den första som ser det nya modet, jag vill exponera mig
Och allt är hämtat från två världar som trängdes in i varandra vid en oundviklig kollesion

Jag undrar om en atombomb fällts, om vi drabbats av istid för jag ser inte liv
Det saknas något i ögonen hos dom jag möter då jag drar jackan kring kroppen
Jag lovar mig att själv att i mina val i morgon ska jag vara mer aktiv
Och jag spänner mig för det vore som en pest kommit, en pest som släcker hoppen

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren PPQ med Poeter.se id #268 innehar upphovsrätten